

DSB Fælles regler for Kontrakt
om international befordring
af passagerer og bagage med
jernbane (CIV)

**(Bilag A til konvention om internationale
jernbanebefordringer (COTIF).
Udgaven af 09.06.1999)**

Indholdsfortegnelse

Overskrift I Almindelige bestemmelser

Artikel 1	Anvendelsesområde	6
Artikel 2	Erklæring vedr. erstatningsansvaret ved en passagers død eller tilskadekomst	7
Artikel 3	Definitioner	7
Artikel 4	Afvigelser	7
Artikel 5	Præceptiv ret	8

Overskrift II Indgåelse og udførelse af transportkontrakten

Artikel 6	Transportkontrakt	9
Artikel 7	Rejsehjemmel	9
Artikel 8	Betaling og refusion af transportprisen	9
Artikel 9	Ret til befordring. Udelukkelse fra befordring	10
Artikel 10	Overholdelse af regler fastsat af forvaltningsmyndigheder	10
Artikel 11	Aflysning og forsinkelser af tog. Manglende tilslutningsforbindelse	10

Overskrift III Transport af håndbagage, dyr, rejsegods og køretøjer

Kapitel I Almindelige bestemmelser

Artikel 12	Tilladte genstande og dyr	11
Artikel 13	Kontrol	11
Artikel 14	Overholdelse af regler fastsat af forvaltningsmyndigheder	11

Kapitel II Håndbagage og dyr

Artikel 15	Opsyn	12
------------	-------------	----

Kapitel III Rejsegods

Artikel 16	Indlevering af rejsegods	12
Artikel 17	Indleveringsseddel	12
Artikel 18	Ekspedition og befordring 13	
Artikel 19	Betaling for transport af rejsegods	13
Artikel 20	Mærkning af rejsegods	13
Artikel 21	Rådighedsret over rejsegods	13
Artikel 22	Udlevering	13

Kapitel IV Køretøjer

Artikel 23	Transportbetingelser	14
Artikel 24	Fragtseddel	14
Artikel 25	Gældende ret	15

Overskrift IV	Transportvirksomhedens erstatningsansvar	
Kapitel I	Erstatningsansvar ved en passagers død eller tilskadekomst	
Artikel 26	Erstatningsansvarsårsag	16
Artikel 27	Skadeserstatning ved død	16
Artikel 28	Skadeserstatning ved tilskadekomst	17
Artikel 29	Erstatningsansvar ved andre personskader	17
Artikel 30	Erstatningens form og størrelse ved død eller tilskadekomst	17
Artikel 31	Andre transportmidler	17
Kapitel II	Erstatningsansvar ved manglende overholdelse af køreplan	
Artikel 32	Erstatningsansvar ved aflysning, forsinkelser og manglende tilslutningsforbindelse	18
Kapitel III	Erstatningsansvar for håndbagage, dyr, rejsegods og køretøjer	
Afsnit 1	Håndbagage og dyr	
Artikel 33	Erstatningsansvar	18
Artikel 34	Begrænsning af skadeserstatning ved bortkomst eller beskadigelse af genstande	19
Artikel 35	Fritagelse for erstatningsansvar	19
Afsnit 2	Rejsegods	
Artikel 36	Erstatningsansvarsårsag	19
Artikel 37	Bevisbyrde	19
Artikel 38	På hinanden følgende transportvirksomheder	20
Artikel 39	Den udførende transportvirksomhed	20
Artikel 40	Formodning om bortkomst	20
Artikel 41	Kompensation ved bortkomst	21
Artikel 42	Kompensation ved beskadigelse	21
Artikel 43	Kompensation ved forsinket udlevering	21
Afsnit 3	Køretøjer	
Artikel 44	Kompensation ved forsinkelse	22
Artikel 45	Kompensation ved bortkomst	22
Artikel 46	Erstatningsansvar for andre genstande	22
Artikel 47	Gældende ret	23
Kapitel IV	Almindelige bestemmelser	
Artikel 48	Fortabelse af ret til ansvarsbegrænsning	23
Artikel 49	Omregning og forrentning	23
Artikel 50	Erstatningsansvar ved nuklear hændelse	23
Artikel 51	Personer, for hvilke transportvirksomheden har erstatningsansvar	24
Artikel 52	Øvrige krav	24
Overskrift V	Passagerens erstatningsansvar	
Artikel 53	Særlige erstatningsansvarsårsager	25

Overskrift VI Fremsættelse af krav

Artikel 54	Konstatering af delvist tab eller beskadigelse	26
Artikel 55	Reklamationer	26
Artikel 56	Transportvirksomheder, mod hvilke kravene kan fremsættes ad rettens vej	26
Artikel 57	Værneting	27
Artikel 58	Bortfald af krav ved en passagers død eller tilskadekomst	27
Artikel 59	Bortfald af krav ved transport af rejsegods	28
Artikel 60	Forældelse	28

Overskrift VII Transportvirksomhederne i forhold til hinanden

Artikel 61	Fordeling af transportprisen	30
Artikel 62	Regres	30
Artikel 63	Regressager	30
Artikel 64	Aftaler om regres	31

Overskrift I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1 – Anvendelsesområde

- § 1 Disse fælles regler gælder for enhver kontrakt om personbefordring mod vederlag eller uden med jernbane, såfremt afgang- og bestemmelsessted ligger i forskellige medlemsstater. Dette gælder uden hensyntagen til transportkontraktens parterers bopæl, forretningssted eller nationalitet.
- § 2 Disse fælles regler skal være gældende i tilfælde, hvor en international transport, som er genstand for en enkelt kontrakt, i tilslutning til transport med jernbane over grænserne omfatter transport inden for en medlemsstat ad landevejen eller ad indenlandske søveje.
- § 3 Omfatter en international transport, som er genstand for en enkelt kontrakt, i tilslutning til transport med jernbane yderligere transport ad søvejen eller transport over grænserne ad indenlandske søveje, finder disse fælles regler anvendelse, såfremt transporten gennemføres ad søvejen eller ad indenlandske søveje ad linjer, som er indført i listen over linjer i konventionens artikel 24, § 1.
- § 4 Disse fælles regler finder med hensyn til transportvirksomhedens erstatningsansvar ved en passagers død eller tilskadekomst også anvendelse på personer, som ledsager en forsendelse, som transporteres iht. CIM (den internationale konvention om befordring af gods på jernbaner).
- § 5 Disse fælles regler finder ikke anvendelse på transport mellem banegårde på nabostaters område, såfremt disse banegårdes infrastruktur drives af en eller flere infrastrukturforvaltere, som tilhører en enkelt af disse stater.
- § 6 Enhver stat, som har underskrevet en konvention om gennemgående international personbefordring med jernbane, som er sammenlignelig med nærværende fælles regler, og indgiver ansøgning om tiltrædelse af nærværende konvention, kan i den forbindelse forbeholde sig ret til kun at anvende disse fælles regler på transport inden for en del af den i sit område beliggende jernbaneinfrastruktur. Denne del af jernbaneinfrastrukturen skal defineres nøje og have forbindelse til en anden medlemsstats jernbaneinfrastruktur. Såfremt en stat har indføjet sådant forbehold, gælder nærværende fælles regler kun i tilfælde,
- a) hvor det i transportkontrakten fastlagte afgang- eller bestemmelsessted og den fastlagte transportstrækning hører til den definerede jernbaneinfrastruktur, eller
 - b) hvor den definerede jernbaneinfrastruktur forbinder to medlemsstaters jernbaneinfrastruktur, og det i transportkontrakten er aftalt, at denne jernbaneinfrastruktur skal benyttes som transportstrækning for transittrafik.
- § 7 Den stat, som har indføjet et forbehold iht. § 6, kan til enhver tid tilbagekalde dette ved meddelelse til depositaren. Tilbagekaldelsen får virkning en måned fra den dato, hvor depositar har underrettet medlemsstaterne herom. Forbeholdet holder op med at gælde, såfremt den i den nævnte konventions § 6, 1. punktum træder ud af kraft.

Artikel 2 – Erklæring vedr. erstatningsansvaret ved en passagers død eller til skadekomst

- § 1 Enhver stat kan til enhver tid erklære, at den ikke vil anvende nogen som helst af nærværende fælles regler om transportvirksomhedens erstatningsansvar ved en passagers død eller til skadekomst, såfremt ulykken er sket inden for den pågældende stats område, og passageren er statsborger i denne stat eller har fast bopæl dér.
- § 2 Den stat, som har indføjet et forbehold iht. § 1, kan til enhver tid tilbagekalde dette ved meddelelse til depositaren. Tilbagekaldelsen får virkning en måned fra den dato, hvor depositaren har underrettet medlemsstaterne herom.

Artikel 3 – Definitioner

I disse fælles regler forstås ved

- a) "transportvirksomhed" den transportvirksomhed, med hvilken passageren har indgået en transportkontrakt iht. nærværende fælles regler, eller en på en anden følgende transportvirksomhed, som er erstatningsansvarlig iht. denne kontrakt;
- b) "udførende transportvirksomhed" en transportvirksomhed, som ikke har indgået en transportkontrakt med passageren, men til hvilken transportvirksomheden iht. litra a) helt eller delvis har overdraget udførelsen af transporten med jernbane;
- c) "almindelige transportbetingelser" transportvirksomhedens med rette bestående betingelser i hver medlemsstat i form af almindelige forretningsbetingelser eller tariffer, som med indgåelsen af transportkontrakten er blevet en bestanddel af denne;
- d) "køretøj" køretøjer eller anhængere, som transporteres i forbindelse med personbefordring.

Artikel 4 – Afvigelser

- § 1 Medlemsstater kan indgå overenskomster, som fastlægger afvigelser fra nærværende fælles regler om befordring udelukkende mellem to på begge sider af grænsen beliggende banegårde, hvis der ikke befinder sig en yderligere banegård mellem disse og grænsen.
- § 2 De involverede stater kan indgå overenskomster, som afviger fra nærværende fælles regler for befordring mellem to medlemsstater i transit gennem en stat, som ikke er en medlemsstat.
- § 3 Med forbehold af andre folkeretlige bestemmelser kan to eller flere medlemsstater indbyrdes fastlægge betingelser, iht. hvilke transportvirksomheder ved transporten mellem disse stater er forpligtet til befordring af personer, rejsegods, dyr og køretøjer.
- § 4 Overenskomsten iht. §§ 1 til 3 samt dennes ikræfttræden meddeles den mellemstatlige organisation for international jernbanebefordring. Organisationens generalsekretær underretter medlemsstaterne samt virksomheder, som har interesse heri, herom.

Artikel 5 – Præceptiv ret

Såfremt de nærværende fælles regler ikke udtrykkeligt tillader dette, er enhver aftale, som direkte eller indirekte afviger fra disse fælles regler, ugyldig eller uden retsvirkning. Sådanne aftalers ugyldighed medfører ikke, at transportkontraktens øvrige bestemmelser er ugyldige. Uagtet dette kan en transportvirksomhed udvide sit erstatningsansvar og sine forpligtelser iht. nærværende fælles regler.

Overskrift II

Indgåelse og udførelse af transportkontrakten

Artikel 6 – Transportkontrakt

- § 1 Transportkontrakten forpligter transportvirksomheden til at transportere passageren samt evt. rejsegods og køretøjer til bestemmelsesstedet samt udlevere rejsegods og køretøjer på bestemmelsesstedet.
- § 2 Transportkontrakten skal fastholdes i en eller flere rejsehjemler, som skal udleveres til passageren. Uagtet artikel 9 berører manglende rejsehjemmel, mangler ved denne eller dennes bortkomst hverken kontraktens beståen eller gyldighed, idet denne fortsat er underlagt nærværende fælles regler.
- § 3 Rejsehjemlen tjener, indtil det modsatte er bevist, som dokumentation for transportkontraktens indgåelse og indhold.

Artikel 7 – Rejsehjemmel

- § 1 De almindelige transportbetingelser bestemmer rejsehjemlens form og indhold samt hvilket sprog og hvilken skrift, der skal anvendes ved trykning og udfyldelse heraf.
- § 2 I rejsehjemlen skal som minimum anføres:
- a) transportselskabet eller transportselskaberne;
 - b) oplysning om, at befordringen også i tilfælde af en modstridende aftale er underlagt nærværende fælles regler; dette kan ske med forkortelsen CIV;
 - c) enhver anden oplysning, som er nødvendig for at bevise indgåelsen og indholdet af transportkontrakten, og som tillader passageren at gøre sine rettigheder iht. nærværende kontrakt gældende.
- § 3 Passageren skal ved modtagelsen af rejsehjemlen sikre sig, at rejsehjemlen er udstedt i overensstemmelse med det af denne anførte.
- § 4 Rejsehjemlen kan overdrages, såfremt den ikke lyder på navn, og rejsen endnu ikke er påbegyndt.
- § 5 Rejsehjemlen kan også bestå i elektroniske dataoptegnelser, som kan omsættes til læselige skriftegn. Den til optegnelsen og behandlingen af dataene anvendte fremgangsmåde skal, især med hensyn til det fysiske dokumentets beviskraft, være funktionsmæssigt ligeværdigt.

Artikel 8 – Betaling og refusion af transportprisen

- § 1 For så vidt som ikke andet er aftalt mellem passageren og transportvirksomheden, skal transportprisen betales forud.
- § 2 De almindelige transportbetingelser fastlægger forudsætningerne for refusion af transportprisen.

Artikel 9 – Ret til befordring. Udelukkelse fra befordring

§ 1 Passageren skal fra rejsens begyndelse være forsynet med gyldig rejsehjemmel og forevise denne ved kontrol. I de almindelige transportbetingelser kan det være bestemt,

- a) at en passager, som ikke foreviser gyldig rejsehjemmel, skal betale et tillæg ud over transportprisen;
- b) at en passager, som nægter straks at betale transportprisen eller tillægget hertil, kan udelukkes fra befordring;
- c) hvorvidt og på hvilke betingelser der skal betales et tillæg.

§ 2 De almindelige transportbetingelser kan bestemme, at passagerer, som

- a) udgør en sikkerhedsrisiko for driften eller er til fare for de øvrige passagerers sikkerhed,
- b) forulemper medpassagerer i urimeligt omfang,

er udelukket fra befordring eller kan udelukkes undervejs, samt at disse personer ikke har krav på refusion af transportprisen eller betaling for transport af rejsegods.

Artikel 10 – Overholdelse af regler fastsat af forvaltningsmyndigheder

Passageren skal overholde toldregler samt øvrige regler fastsat af forvaltningsmyndigheder.

Artikel 11 – Aflysning og forsinkelser af tog. Manglende tilslutningsforbindelse

Transportvirksomheden skal i givet fald attestere aflysningen af toget eller den manglende tilslutningsforbindelse på rejsehjemlen.

Overskrift III

Transport af håndbagage, dyr, rejsegods og køretøjer

Kapitel I

Fælles bestemmelser

Artikel 12 – Tilladte genstande og dyr

- § 1 Passageren må medtage lettere genstande (håndbagage) og levende dyr iht. de almindelige transportbestemmelser. Passageren må derudover medtage uhåndterlige genstande iht. de særlige bestemmelser i de almindelige transportbestemmelser. Genstande og dyr, som kan være til hindring eller ulempe for de øvrige passagerer eller forårsage skader, må ikke medtages.
- § 2 Passageren kan indlevere genstande og dyr som rejsegods iht. de almindelige transportbestemmelser.
- § 3 Transportvirksomheden kan modtage køretøjer til transport i forbindelse med personbefordring iht. de almindelige transportbetingelser.
- § 4 Befordring af farligt gods som håndbagage, rejsegods samt i eller på køretøjer, som iht. det under nærværende overskrift anførte transporteres med jernbane, er kun tilladt iht. Reglementet for international jernbanetransport af farligt gods (RID).

Artikel 13 – Kontrol

- § 1 Transportvirksomheden er berettiget til ved begrundet formodning om manglende overholdelse af befordringsbetingelserne at kontrollere, hvorvidt de transporterede genstande (håndbagage, rejsegods, køretøjer, inkl. bagage) og dyr opfylder transportbetingelserne, såfremt love og bestemmelser i det land, hvori kontrollen skal finde sted, ikke forbyder dette. Passageren skal indbydes til at overvære kontrollen. Møder denne ikke op, eller kan denne ikke træffes, er transportvirksomheden forpligtet til at lade to uafhængige vidner overvære kontrollen.
- § 2 Såfremt det konstateres, at transportbetingelserne ikke blev overholdt, kan transportvirksomheden forlange, at passageren afholder de med kontrollen forbundne omkostninger.

Artikel 14 – Overholdelse af regler fastsat af forvaltningsmyndigheder

Ved befordring af genstande (håndbagage, rejsegods, køretøjer, inkl. bagage) og dyr i forbindelse med transporten af en passager er denne forpligtet til at overholde toldregler samt regler fastsat af forvaltningsmyndigheder. Passageren er forpligtet til at overvære undersøgelsen af disse genstande, for så vidt som love og bestemmelser i den pågældende stat ikke fastlægger en undtagelse herfra.

Kapitel II

Håndbagage og dyr

Artikel 15 – Opsyn

Passageren er forpligtet til at holde håndbagage og medbragte dyr under opsyn.

Kapitel III

Rejsegods

Artikel 16 – Indlevering af rejsegods

- § 1 De kontraktmæssige betingelser ved befordring af rejsegods skal fastholdes på en indleveringsseddel, som skal udleveres til passageren.
- § 2 Uagtet artikel 22 berører den manglende indleveringsseddel, mangler ved denne eller dennes bortkomst hverken beståen eller gyldighed af aftalerne om befordring af rejsegods, som fortsat er underlagt nærværende fælles regler.
- § 3 Indleveringssedlen tjener, indtil det modsatte er bevist, som dokumentation for indleveringen af det pågældende rejsegods og betingelserne for befordringen heraf.
- § 4 Det formodes, indtil det modsatte er bevist, at rejsegodset ved transportvirksomhedens overtagelse heraf udvendigt var i god stand, og at godsstykkernes antal og vægt var i overensstemmelse med oplysningerne på indleveringssedlen.

Artikel 17 – Indleveringsseddel

- § 1 De almindelige transportbetingelser bestemmer indleveringssedlens form og indhold samt hvilket sprog og hvilken skrift, der skal anvendes ved trykning og udfyldelse heraf. Artikel 7, § 5 gælder tilsvarende.
- § 2 På indleveringssedlen skal som minimum anføres:
 - a) transportselskabet eller transportselskaberne;
 - b) oplysning om, at befordringen også i tilfælde af en modstridende aftale er underlagt nærværende fælles regler; dette kan ske med forkortelsen CIV;
 - c) enhver anden oplysning, som er nødvendig for at bevise de kontraktmæssige betingelser ved befordringen af rejsegods, og som tillader passageren at gøre rettigheder iht. transportkontrakten gældende.
- § 3 Passageren skal ved modtagelsen af indleveringssedlen sikre sig, at indleveringssedlen er udstedt i overensstemmelse med det af denne oplyste.

Artikel 18 – Ekspedition og befording

- § 1 For så vidt som der ikke er fastlagt nogen undtagelser i de almindelige transportbetingelser, ekspederes rejsegods kun mod forevisning af mindst én rejsehjemmel, som er gyldig indtil rejsegodsets bestemmelsessted. I øvrigt sker ekspeditionen af rejsegods iht. de på indleveringsstedet gældende bestemmelser.
- § 2 Tillader de almindelige transportbestemmelser modtagelse af rejsegods til befording uden forevisning af rejsehjemmel, gælder de fælles regler for passagerers rettigheder og forpligtelser med hensyn til rejsegodset analogt for afsenderen af rejsegodset.
- § 3 Transportvirksomheden kan transportere rejsegodset med et andet tog eller med et andet transportmiddel og ad en anden vej end den, som benyttes af passageren.

Artikel 19 – Betaling for transport af rejsegods

- § 1 For så vidt som ikke andet er aftalt mellem passageren og transportvirksomheden, skal betalingen for transport af rejsegods erlægges ved indleveringen.

Artikel 20 – Mærkning af rejsegods

Passageren skal på hvert enkelt stykke rejsegods synligt, holdbart og tydeligt anføre følgende:

- a) navn og adresse,
- b) bestemmelsessted.

Artikel 21 – Rådighedsret over rejsegods

- § 1 Såfremt omstændighederne tillader det, og ingen toldregler eller øvrige regler fastsat af forvaltningsmyndigheder er til hinder herfor, kan passageren mod tilbagelevering af indleveringssedlen, og såfremt det er fastsat i de almindelige transportbetingelser, forlange tilbagelevering af rejsegodset på indleveringsstedet mod forevisning af rejsehjemmel.
- § 2 I de almindelige transportbetingelser kan der være fastsat andre bestemmelser mht. rådighedsret, især ændring af bestemmelsesstedet og eventuelle dermed forbundne omkostningsmæssige følger for passageren.

Artikel 22 – Udlevering

- § 1 Rejsegodset udleveres mod tilbagelevering af indleveringssedlen og betaling af eventuelle omkostninger forbundet med forsendelsen. Transportvirksomheden er berettiget, men ikke forpligtet til at kontrollere, hvorvidt indehaveren af indleveringssedlen er berettiget til at modtage rejsegodset.
- § 2 Udleveringen til indehaveren af indleveringssedlen er at sidestille med følgende i overensstemmelse med de på bestemmelsesstedet gældende bestemmelser foretagne
- a) overdragelse af rejsegodset til told- eller skattemyndigheder i disses behandlings- eller lagerlokaler, såfremt disse ikke er i transportvirksomhedens varetægt,
 - b) overdragelse af levende dyr i tredjemands varetægt.

- § 3 Indehaveren af indleveringssedlen kan på bestemmelsesstedet forlange udlevering af rejsegodset, så snart det aftalte tidsrum og den eventuelt til told- eller anden behandling af forvaltningsmyndigheder nødvendige tid er gået.
- § 4 Såfremt indleveringssedlen ikke tilbageleveres, behøver transportvirksomheden kun at udlevere rejsegodset til en person, som kan dokumentere, at denne er berettiget hertil; ved utilstrækkelig dokumentation kan transportvirksomheden forlange sikkerhedsstillelse.
- § 5 Rejsegodset skal udleveres på bestemmelsesstedet efter behandling.
- § 6 En indehaver af en indleveringsseddel, til hvilken rejsegodset ikke udleveres, kan forlange, at den dato og det tidspunkt, hvorpå denne har forlangt udlevering iht. § 3, anføres på indleveringssedlen.
- § 7 Imødekommer transportvirksomheden ikke den erstatningsberettigedes krav om at kontrollere rejsegodset under overværelse af denne for at konstatere en af den erstatningsberettigede påstået skade, kan den erstatningsberettigede nægte at modtage rejsegodset.
- § 8 I øvrigt sker udleveringen af rejsegods iht. de på bestemmelsesstedet gældende bestemmelser.

Kapitel IV

Køretøjer

Artikel 23 – Transportbetingelser

De særlige bestemmelser for transport af køretøjer i de almindelige transportbetingelser fastlægger især betingelserne for modtagelse til befording, behandling, læsning og befording, aflæsning og udlevering samt passagerens forpligtelser.

Artikel 24 – Fragtseddel

- § 1 De kontraktmæssige betingelser ved befording af køretøjer skal fastholdes på en fragseddel, som skal udleveres til passageren. Fragsedlen kan være en del af passagerens rejsehjemmel.
- § 2 De særlige bestemmelser for befording af køretøjer i de almindelige transportbetingelser bestemmer fragsedlens form og indhold samt hvilket sprog og hvilken skrift, der skal anvendes ved trykning og udfyldelse heraf. Artikel 7, § 5 gælder tilsvarende.
- § 3 På fragsedlen skal som minimum anføres:
- a) transportselskabet eller transportselskaberne;
 - b) oplysning om, at befordingen også i tilfælde af en modstridende aftale er underlagt nærværende fælles regler; dette kan ske med forkortelsen CIV;
 - c) enhver anden oplysning, som er nødvendig for at bevise de kontraktmæssige forpligtelser ved befordingen af køretøjer, og som tillader passageren at gøre rettigheder iht. transportkontrakten gældende.

§ 4 Passageren skal ved modtagelsen af fragtsedlen sikre sig, at fragtsedlen er udstedt i overensstemmelse med det af denne oplyste.

Artikel 25 – Gældende ret

Med forbehold af bestemmelserne i nærværende kapitel gælder bestemmelserne i kapitel III om befordring af rejsegods tilsvarende for køretøjer.

Overskrift IV

Transportvirksomhedens erstatningsansvar

Kapitel I

Erstatningsansvar ved en passagers død eller tilskadekomst

Artikel 26 – Erstatningsansvarsårsag

- § 1 Transportvirksomheden er erstatningsansvarlig for skader, som opstår som følge af, at passageren på grund af en ulykke i forbindelse med jernbanedriften under sit ophold i jernbanevognen eller ved ind- eller udstigning dør, kommer til skade, eller dennes fysiske eller psykiske sundhed i øvrigt påvirkes, uafhængigt af hvilken jernbaneinfrastruktur der benyttes.
- § 2 Transportvirksomheden er fritaget for dette erstatningsansvar,
- a) såfremt ulykken er forårsaget som følge af omstændigheder, som ligger uden for jernbanedriften, og hvis indtræden og følger transportvirksomheden ikke kunne forhindre eller afværge trods anvendelse af den i situationen nødvendige omhu;
 - b) i tilfælde af at ulykken skyldes culpa hos passageren ;
 - c) såfremt ulykken skyldes tredjemands adfærd, hvis indtræden og følger transportvirksomheden ikke kunne forhindre eller afværge trods anvendelse af den i situationen nødvendige omhu; en anden virksomhed, som benytter samme jernbaneinfrastruktur, gælder ikke som tredjemand; regresrettighederne forbliver uberørt heraf.
- § 3 Skyldes ulykken tredjemands adfærd, og er transportvirksomheden desuagtet ikke fritaget fuldstændigt fra sit erstatningsansvar iht. § 2, litra c), er transportvirksomheden erstatningsansvarlig med begrænsningerne ifølge nærværende fælles regler uagtet en evt. regresret over for tredjemand.
- § 4 Tredjemands eventuelle erstatningsansvar i de tilfælde, som ikke er omfattet af § 1, berøres ikke af nærværende fælles regler.
- § 5 Såfremt en transport, som er genstand for en enkelt kontrakt, udføres af på hinanden følgende transportvirksomheder, er den transportvirksomhed, som iht. transportkontrakten skulle udføre den transportydelse, i forbindelse med hvilken ulykken er sket, erstatningsansvarlig ved passagerers død eller tilskadekomst. Såfremt denne transportydelse ikke blev udført af transportvirksomheden, men af en udførende transportvirksomhed, hæfter begge solidarisk iht. nærværende fælles regler.

Artikel 27 – Skadeserstatning ved død

- § 1 Ved en passagers død omfatter skadeserstatningen:
- a) de som følge af passagerens død opståede nødvendige omkostninger, især til overførsel og bisættelse;
 - b) såfremt døden ikke indtræder øjeblikkeligt den i artikel 28 fastsatte skadeserstatning.

§ 2 I tilfælde af at personer, over for hvilke passageren som følge af lovgivningen var eller i fremtiden ville være blevet underholdspligtig, som følge af dennes død har mistet deres forsørger, skal der også ydes erstatning for dette tab. For så vidt angår krav på skadeserstatning fra personer, til hvilke passageren har ydet underhold, skal det pågældende lands ret være gældende.

Artikel 28 – Skadeserstatning ved tilskadekomst

Ved tilskadekomst eller anden fysisk eller psykisk påvirkning af passagerens sundhed omfatter skadeserstatningen:

- a) nødvendige omkostninger, især til behandling eller pleje samt transport;
- b) den økonomiske ulempe, som passageren påføres på grund af fuldstændig eller delvis arbejdsudygtighed eller på grund af større økonomiske behov som følge af ulykken.

Artikel 29 – Erstatning ved andre personskader

Om og hvorvidt transportvirksomheden er forpligtet til at yde erstatning ved andre personskader end de i artikel 27 og 28 fastsatte skader, bestemmer det pågældende lands ret.

Artikel 30 – Erstatningens form og størrelse ved død eller tilskadekomst

- § 1 Den i artikel 27, § 2 og i artikel 28, litr. b) fastsatte skadeserstatning skal ydes i form af en sumudbetaling. Såfremt det imidlertid iht. det pågældende lands ret er tilladt at yde en pension, ydes skadeserstatningen i denne form, såfremt passageren eller de personer, som iht. artikel 27 §, 2 er berettiget til at rejse krav, forlanger pensionsudbetaling.
- § 2 Størrelsen af den skadeserstatning, som skal ydes iht. § 1, fastsættes iht. det pågældende lands ret. Ved anvendelse af nærværende fælles regler gælder imidlertid en maksimal grænse for hver passager på 175 000 regningsenheder for sumudbetalingen eller en årlig pension svarende til dette beløb, såfremt det pågældende lands ret fastsætter en lavere maksimal grænse.

Artikel 31 – Andre transportmidler

- § 1 Bestemmelserne vedrørende erstatningsansvar ved en passagers død eller tilskadekomst skal, med forbehold af § 2, ikke anvendes på skader, som opstår under en transport, som iht. transportkontrakten ikke sker med jernbane.
- § 2 Såfremt togvogne imidlertid transporteres med færge, skal bestemmelserne om erstatningsansvar ved en passagers død eller tilskadekomst anvendes på de af artikel 26, § 1 og artikel 33, § 1 omfattede skader, som passageren under sit ophold i denne vogn eller ved indstigning i eller udstigning af vognen pådrager sig på grund af en ulykke i forbindelse med jernbanedriften.
- § 3 Såfremt jernbanedriften som følge af ekstraordinære omstændigheder forbigående er afbrudt, og passagererne transporteres med et andet transportmiddel, er transportvirksomheden erstatningspligtig iht. nærværende fælles regler.

Kapitel II

Erstatningsansvar ved manglende overholdelse af køreplan

Artikel 32 – Erstatningsansvar ved aflysning, forsinkelser og manglende tilslutningsforbindelse

- § 1 Transportvirksomheden er over for passageren ansvarlig for skader, som opstår som følge af, at rejsen på grund af aflysning, forsinkelse eller manglende tilslutning ikke kan fortsættes samme dag, eller en fortsættelse under de givne omstændigheder ikke med rimelighed kan forlanges. Skadeserstatningen omfatter rimelige omkostninger, som passageren måtte have i forbindelse med overnatning og underretning af de personer, som venter denne.
- § 2 Transportvirksomheden er fritaget for dette erstatningsansvar, såfremt aflysningen, forsinkelsen eller den manglende tilslutningsforbindelse skyldes en af følgende årsager:
- omstændigheder, som ligger uden for jernbanedriften, hvis indtræden og følger transportvirksomheden ikke kunne forhindre eller afværge trods anvendelse af den i situationen nødvendige omhu;
 - culpa hos passageren eller
 - tredjemands adfærd, hvis indtræden og følger transportvirksomheden ikke kunne forhindre eller afværge trods anvendelse af den i situationen nødvendige omhu; en anden virksomhed, som benytter samme jernbaneinfrastruktur, gælder ikke som tredjemand; regresrettighederne forbliver uberørt heraf.
- § 3 Om og hvorvidt transportvirksomheden er forpligtet til at yde erstatning ved andre skader end de i § 1 fastsatte skader, bestemmer det pågældende lands ret. Artikel 44 forbliver uberørt heraf.

Kapitel III

Erstatningsansvar for håndbagage, dyr, rejsegods og køretøjer

Afsnit 1

Håndbagage og dyr

Artikel 33 – Erstatningsansvar

- § 1 Ved passagerers død eller tilskadekomst er transportvirksomheden også erstatningsansvarlig for skader, som opstår som følge af fuldstændig eller delvis bortkomst eller beskadigelse af genstande, som passageren bærer på sig eller medbringer som håndbagage; dette gælder også for dyr, som passageren medbringer. Artikel 26 finder tilsvarende anvendelse.
- § 2 I øvrigt er transportvirksomheden kun erstatningsansvarlig for skader som følge af fuldstændig eller delvis bortkomst eller beskadigelse af genstande, håndbagage eller dyr, som passageren iht. artikel 15 er forpligtet til at holde opsyn med, såfremt transportvirksomheden har udvist culpøs adfærd. De øvrige artikler under overskrift IV, med undtagelse af artikel 51, samt overskrift VI finder ikke anvendelse i sådanne tilfælde.

Artikel 34 – Begrænsning af skadeserstatning ved bortkomst eller beskadigelse af genstande

Såfremt transportvirksomheden er erstatningsansvarlig iht. artikel 33, § 1, skal denne yde skadeserstatning op til en maksimal grænse på 1.400 regningsenheder for hver passager.

Artikel 35 – Fritagelse for erstatningsansvar

Transportvirksomheden er ikke erstatningsansvarlig over for passageren for skader, som opstår som følge af, at passageren ikke har opfyldt sine forpligtelser iht. toldregler eller øvrige regler fastsat af forvaltningsmyndigheder.

Afsnit 2

Rejsegods

Artikel 36 – Erstatningsansvarsårsag

- § 1 Transportvirksomheden er erstatningsansvarlig for skader, som opstår som følge af fuldstændig eller delvis bortkomst eller beskadigelse af rejsegods i tidsrummet fra transportvirksomhedens modtagelse heraf og indtil udlevering samt på grund af forsinket udlevering.
- § 2 Transportvirksomheden er fritaget for dette erstatningsansvar, for så vidt som beskadigelsen eller den forsinkede udlevering er forårsaget af culpøs adfærd hos passageren, en instruks fra passageren, som transportvirksomheden ikke er skyld i, særlige mangler ved rejsegodset eller omstændigheder og følger heraf, som transportvirksomheden ikke kunne forhindre eller afværge.
- § 3 Transportvirksomheden er fritaget for dette erstatningsansvar, for så vidt som bortkomsten eller beskadigelsen er opstået som følge af en risiko, som er forbundet med en eller flere af følgende forhold:
- a) fejler eller mangler ved emballagen;
 - b) rejsegodsets naturlige beskaffenhed;
 - c) indlevering af genstande som rejsegods, som er udelukket fra befording.

Artikel 37 – Bevisbyrde

- § 1 Det påhviler transportvirksomheden at føre bevis for, at bortkomsten, beskadigelsen eller den forsinkede udlevering er forårsaget af et af de i artikel 36, § 2 nævnte forhold.
- § 2 Sandsynliggør transportvirksomheden, at bortkomsten eller beskadigelsen efter tilfældets omstændigheder kunne opstå som følge af en af de i artikel 36, § 3 nævnte særlige risikofaktorer, formodes det, at skaden er opstået som følge deraf. Den erstatningsberettigede har imidlertid ret til at dokumentere, at skaden ikke eller ikke udelukkende er opstået som følge af en af disse risikofaktorer.

Artikel 38 – På hinanden følgende transportvirksomheder

Såfremt en transport, som er genstand for en enkelt transportkontrakt, udføres af flere på hinanden følgende transportvirksomheder, indtræder hver transportvirksomhed mht. befordring af rejsegods eller køretøjer i transportkontrakten iht. indleveringssedlen eller fragsedlen og påtager sig de dermed forbundne forpligtelser, idet denne overtager rejsegodset med indleveringssedlen eller køretøjet med fragsedlen. I sådanne tilfælde hæfter hver enkelt transportvirksomhed for udførelsen af befordringen på hele strækningen indtil udlevering.

Artikel 39 – Den udførende transportvirksomhed

- § 1 Har transportvirksomheden helt eller delvist overdraget befordringen til en udførende transportvirksomhed, uanset om transportvirksomheden på grund af transportkontrakten var berettiget hertil eller ej, vedbliver transportvirksomheden alligevel at være ansvarlig for hele befordringen.
- § 2 Alle for transportvirksomhedens erstatningsansvar retningsgivende bestemmelser iht. de nærværende fælles regler gælder også for den udførende transportvirksomheds erstatningsansvar med henblik på den af denne udførte befordring. Artikel 48 og artikel 52 skal anvendes, såfremt der gøres krav gældende over for ansatte og andre personer, som den udførende transportvirksomhed betjener sig af ved udførelsen af befordringen.
- § 3 En særlig aftale, iht. hvilken transportvirksomheden påtager sig forpligtelser, som ikke pålægges denne som følge af nærværende fælles regler, eller giver afkald på rettigheder, som denne indrømmes i medfør af nærværende fælles regler, berører kun den udførende transportvirksomhed, såfremt denne har givet sit udtrykkelige skriftlige samtykke til en sådan aftale. Uanset om den udførende transportvirksomhed har erklæret et sådant samtykke, vedbliver transportvirksomheden at være bundet af de forpligtelser eller afståelseserklæringer, som følger af en sådan særlig aftale.
- § 4 Såfremt og for så vidt som både transportvirksomheden og den udførende transportvirksomhed er erstatningsansvarlig, hæfter disse solidarisk.
- § 5 Den samlede compensation, som kan opnås fra transportvirksomheden, den udførende transportvirksomhed samt disses ansatte og andre personer, som disse betjener sig af i forbindelse med udførelsen af befordringen, overstiger ikke de i nærværende fælles regler fastlagte maksimale beløb.
- § 6 Transportvirksomhedens og den udførende transportvirksomheds ret til at gøre regres gældende over for hinanden forbliver uberørt af nærværende artikel.

Artikel 40 – Formodning om bortkomst

- § 1 Den erstatningsberettigede kan uden yderligere dokumentation betragte et stykke rejsegods som bortkommet, såfremt det ikke inden 14 dage, efter at udleveringen heraf blev krævet iht. artikel 22, § 3, er blevet udleveret eller stillet til dennes rådighed.
- § 2 Såfremt et stykke rejsegods, som anses for værende bortkommet, findes inden for et år efter, at det er blevet krævet udleveret, er transportvirksomheden forpligtet til at underrette den erstatningsberettigede herom, hvis dennes adresse er kendt eller kan findes.

§ 3 Den erstatningsberettigede kan inden for 30 dage efter modtagelsen af meddelelsen iht. § 2 kræve det pågældende stykke rejsegods udleveret. I så fald er denne forpligtet til at betale de med befordringen af rejsegodset fra indleveringsstedet til det sted, hvor rejsegodset udleveres forbundne omkostninger, samt tilbagebetale den modtagne kompensation, i givet fald eksklusiv de i denne kompensation indeholdte omkostninger. Den erstatningsberettigede har dog fortsat krav på kompensation som følge af forsinket udlevering iht. artikel 43.

§ 4 Såfremt det genfundne stykke rejsegods ikke kræves tilbageleveret inden udløbet af den i § 3 fastsatte frist, eller genfindes det senere end et år efter kravet om udlevering, har transportvirksomheden rådighedsretten hertil iht. de love og regler, som er gældende, på det sted, hvor rejsegodset befinder sig.

Artikel 41 – Kompensation ved bortkomst

§ 1 Ved fuldstændig eller delvis bortkomst af rejsegodset er transportvirksomheden forpligtet til uden videre at betale skadeserstatning:

- a) hvis skadens størrelse er dokumenteret, en kompensation i tilsvarende størrelsesorden, som dog ikke overstiger 80 regningsenheder pr. manglende kilogram bruttovægt eller 1.200 regningsenheder pr. stykke rejsegods;
- b) såfremt skadens størrelsesorden ikke er dokumenteret, kapitalkompensation på 20 regningsenheder pr. manglende kilogram bruttovægt eller 300 regningsenheder pr. stykke rejsegods.

Typen af kompensation pr. manglende kilogram eller pr. stykke rejsegods fastlægges i de almindelige transportbetingelser.

§ 2 Transportvirksomheden er desuden forpligtet til at refundere den ydede betaling for rejsegodstransporten og øvrige i forbindelse med befordringen af det bortkomne stykke rejsegods erlagte beløb samt allerede betalt told og forbrugsafgifter.

Artikel 42 – Kompensation ved beskadigelse

§ 1 Ved beskadigelse af rejsegods er transportvirksomheden forpligtet til uden videre at betale en kompensation svarende til rejsegodsets værdiforringelse.

§ 2 Denne kompensation overstiger ikke

- a) det beløb, som ville skulle betales ved fuldstændig bortkomst, såfremt værdien af alt rejsegodset er forringet som følge af beskadigelsen;
- b) det beløb, som ville skulle betales ved bortkomsten af den del, hvis værdi er forringet, såfremt værdien af kun en del af rejsegodset er forringet.

Artikel 43 – Kompensation ved forsinket udlevering

§ 1 Ved forsinket udlevering af rejsegodset er transportvirksomheden forpligtet til pr. påbegyndte 24 timer fra kravet om udlevering at regne, dog maksimalt i 14 dage, at betale:

- a) en kompensation i skadens størrelsesorden op til et maksimalt beløb på 0,80 regningsenheder pr. kilogram bruttovægt eller på 14 regningsenheder pr. stykke forsinket udleveret rejsegods, såfremt den erstatningsberettigede dokumenterer, at der som følge heraf er opstået en skade, herunder en beskadigelse;

- b) en kompensation i skadens størrelsesorden op til et maksimalt beløb på 0,14 regningsenheder pr. kilogram bruttovægt eller på 2,80 regningsenheder pr. stykke forsinket udleveret rejsegods, såfremt den erstatningsberettigede ikke dokumenterer, at der som følge heraf er opstået en skade.

Typen af kompensation pr. manglende kilogram eller pr. stykke rejsegods fastlægges i de almindelige transportbetingelser.

- § 2 Ved fuldstændig bortkomst af rejsegods ydes kompensationen iht. § 1 ikke i tillæg til kompensationen iht. artikel 41.
- § 3 Ved delvis bortkomst af rejsegods ydes der ikke kompensation iht. § 1 for den ikke bortkomne del.
- § 4 Ved beskadigelse af rejsegods, som ikke er en følge af den forsinkede udlevering, ydes kompensationen iht. § 1 i givet fald i tillæg til kompensationen iht. artikel 42.
- § 5 Kompensationen iht. § 1 under tillæg af kompensation iht. artikel 41 og 42 er under ingen omstændigheder samlet set højere end kompensationen ved fuldstændig bortkomst af rejsegods.

Afsnit 3

Køretøjer

Artikel 44 – Kompensation ved forsinkelse

- § 1 Sker læsningen af et køretøj som følge af et forhold, som transportvirksomheden er ansvarlig for, for sent, eller udleveres det for sent, er transportvirksomheden forpligtet til, såfremt den erstatningsberettigede dokumenterer, at der som følge heraf er opstået en skade, at betale en kompensation, hvis beløb ikke overstiger transportprisen.
- § 2 Opstår der ved læsningen som følge af et forhold, som transportvirksomheden er ansvarlig for, en forsinkelse, og giver den erstatningsberettigede derfor afkald på opfyldelsen af transportkontrakten, refunderes transportprisen. Dokumenterer den erstatningsberettigede, at der som følge af denne forsinkelse er opstået en skade, kan denne desuden forlange en kompensation, hvis størrelsesorden ikke overstiger transportprisen.

Artikel 45 – Kompensation ved bortkomst

Ved fuldstændig eller delvis bortkomst af et køretøj beregnes den kompensation, som skal betales til den erstatningsberettigede for den dokumenterede skade, ud fra køretøjets dagsværdi. Den udgør maksimalt 8.000 regningsenheder. En anhænger gælder med eller uden ladning som et selvstændigt køretøj.

Artikel 46 – Erstatningsansvar for andre genstande

- § 1 Med hensyn til de i køretøjet anbragte genstande eller genstande, som befinder sig i beholdere (f.eks. rejsegodsbeholdere eller skibokse), som er anbragt fast på køretøjet, hæfter transportvirksomheden kun for skader, som skyldes culpøs adfærd fra dennes side. Den samlede kompensation udgør maksimalt 1.400 regningsenheder.

§ 2 For genstande, som er fastgjort udvendigt på køretøjet, herunder beholdere iht. § 1, er transportvirksomheden kun erstatningsansvarlig, såfremt det dokumenteres, at skaden skyldes en handling eller undladelse fra transportvirksomhedens side, som enten er begået med den hensigt at forårsage en sådan skade eller groft uagtsomt og med bevidsthed om, at en sådan skade sandsynligvis ville indtræde.

Artikel 47 – Gældende ret

Med forbehold af bestemmelserne i nærværende afsnit gælder bestemmelserne i afsnit om erstatningsansvar for rejsegods for køretøjer.

Kapitel IV

Fælles bestemmelser

Artikel 48 – Fortabelse af ret til ansvarsbegrænsning

De i nærværende fælles regler fastsatte ansvarsbegrænsninger samt de iht. det pågældende lands ret gældende bestemmelser, som begrænser skadeserstatningen til et fast beløb, finder ikke anvendelse, såfremt det dokumenteres, at skaden skyldes en handling eller undladelse fra transportvirksomhedens side, som enten er begået med den hensigt at forårsage en sådan skade eller groft uagtsomt og med bevidsthed om, at en sådan skade sandsynligvis ville indtræde.

Artikel 49 – Omregning og forrentning

- § 1 Såfremt det er nødvendigt at omregne beløb angivet i en udenlandsk valuta ved beregningen af kompensationen, skal omregningen ske til den kurs, som er gældende på datoen og stedet for betalingen af kompensationen.
- § 2 Den erstatningsberettigede kan til kompensationen kræve tillæg af renter på fem procent årligt fra datoen fra reklamationen iht. artikel 54, eller hvis der ikke er gået nogen reklamation forud, fra datoen fra sagsanlægget at regne.
- § 3 For kompensation iht. artikel 27 og 28 påløber der dog først renter fra den dato, hvor de for beregningen af kompensationens størrelse retningsgivende omstændigheder er indtrådt, såfremt den dato ligger senere end datoen for reklamationen eller sagsanlægget.
- § 4 Ved rejsegods kan der kun kræves renter, såfremt kompensationen overstiger 16 regningsenheder pr. indleveringsseddel.
- § 5 Forelægger den erstatningsberettigede ved rejsegods ikke de nødvendige bilag for transportvirksomheden, som kræves for den afsluttende behandling af reklamationen, inden udløbet af en af denne fastsat rimelig frist, ophører renterne at påløbe fra udløbet af denne frist og indtil overdragelsen af disse bilag.

Artikel 50 – Erstatningsansvar ved nuklear hændelse

Transportvirksomheden er fritaget for det ansvar, som påhviler denne iht. nærværende fælles regler, såfremt skaden er forårsaget af en nuklear begivenhed, og såfremt ejeren af et kerneenergianlæg eller en person ligestillet med denne iht. en stats love og bestemmelser mht. erstatningsansvar på kerneenergiområdet hæfter for denne skade.

Artikel 51 – Personer, for hvilke transportvirksomheden har erstatningsansvar

Transportvirksomheden er erstatningsansvarlig for sine ansatte og andre personer, som virksomheden betjener sig af i forbindelse med udførelsen af befordringen, for så vidt som disse ansatte og andre personer handler i forbindelse med udførelsen af deres forpligtelser. De virksomheder, som driver den jernbaneinfrastruktur, på hvilken befordringen sker, gælder som personer, som transportvirksomheden betjener sig af i forbindelse med udførelsen af befordringen.

Artikel 52 – Øvrige krav

- § 1 I alle de tilfælde hvorpå nærværende fælles regler finder anvendelse, kan der kun rejses krav om skadeserstatning mod transportvirksomheden, uanset hvilken retsgrund kravet beror på, under de i nærværende fælles regler fastsatte forudsætninger og med de heri fastsatte begrænsninger.
- § 2 Det samme gælder for krav mod ansatte og andre personer, for hvilke transportvirksomheden er erstatningsansvarlig iht. artikel 51.

Overskrift V

Passagerens erstatningsansvar

Artikel 53 – Særlige erstatningsansvarsårsager

Passageren er erstatningsansvarlig over for transportvirksomheden for enhver skade,

- a) som opstår ved, at passageren ikke har opfyldt de forpligtelser, som påhviler denne
 - 1. iht. artikel 10, 14 og 20,
 - 2. iht. bestemmelserne for befordring af køretøjer i de almindelige transportbetingelser eller
 - 3. iht. Reglementet for international jernbanetransport af farligt gods (RID),

eller

- b) som forårsages af genstande eller dyr medtaget af passageren,

såfremt denne ikke beviser, at skaden skyldes forhold eller følger af sådanne, som denne trods anvendelse af den af en samvittighedsfuld passager krævede omhu ikke kunne forhindre eller afværge. Transportørens erstatningsansvar iht. artikel 26 und 33, § 1 berøres ikke af denne bestemmelse.

Overskrift VI

Fremsættelse af krav

Artikel 54 – Konstatning af delvist tab eller beskadigelse

- § 1 Opdages eller formodes det af transportvirksomheden, at en genstand (rejsegods, køretøj), som befordres, mens den er i transportvirksomhedens varetægt, er delvist bortkommet eller beskadiget, eller påstås dette af den erstatningsberettigede, er transportvirksomheden forpligtet til alt efter skadens art uden ugrundet ophold at registrere genstandens tilstand og, så vidt muligt, omfanget af skaden og årsagen hertil samt tidspunktet for dens opståen. Dette skal, såfremt det er muligt, ske under overværelsen af den erstatningsberettigede.
- § 2 En kopi af det registrerede skal udleveres til den erstatningsberettigede uden beregning.
- § 3 Såfremt den erstatningsberettigede ikke accepterer indholdet af registreringen, kan denne kræve at rejsegodsets eller køretøjets tilstand samt årsagen til skaden og værdien heraf fastsættes af en af transportkontraktens parter eller en domstol udpeget sagkyndig. Fremgangsmåden retter sig efter de i den stat, i hvilken fastsættelsen sker, gældende love og regler.

Artikel 55 – Reklamationen

- § 1 Reklamationer angående transportvirksomhedens erstatningsansvar ved en passagers død eller tilskadekomst skal rettes skriftligt til den transportvirksomhed, mod hvilken krav kan gøres gældende ad rettens vej. I tilfælde af en befordring, som har været genstand for en enkelt kontrakt og er udført af på hinanden følgende transportvirksomheder, kan reklamationer også fremsættes over for den første eller den sidste transportvirksomhed eller den transportvirksomhed, som har sit hovedkontor, sin afdeling eller sit forretningssted, med hvilket eller hvilken transportkontrakten er indgået i den stat, hvor passageren har domicil eller fast bopæl.
- § 2 Øvrige reklamationer i forbindelse med transportkontrakten skal rettes skriftligt til den i artikel 56, §§ 2 og 3 nævnte transportvirksomhed.
- § 3 De bilag, som den erstatningsberettigede ønsker at vedlægge reklamationen, skal forelægges i original eller kopi, og på anmodning fra transportvirksomheden i behørigt bekræftet form. Ved behandling af reklamationen kan transportvirksomheden kræve tilbagelevering af rejsehjemmel, indleveringsseddel eller fragseddel.

Artikel 56 – Transportvirksomheder, mod hvilke kravene kan fremsættes ad rettens vej

- § 1 Krav om skadeserstatning, som fremsættes over for transportvirksomheden ved en passagers død eller tilskadekomst kan kun gøres gældende ad rettens vej over for en transportvirksomhed, som er erstatningsansvarlig iht. artikel 26, § 5.
- § 2 Med forbehold af det i § 4 fastsatte kan øvrige krav fremsat af passageren på grundlag af transportkontrakten kun gøres gældende mod den første, den sidste eller den transportvirksomhed, som har udført den del af befordringen, under hvis forløb de omstændigheder, som ligger til grund for kravet, er indtrådt.

- § 3 Såfremt den ved befordring med på hinanden følgende transportvirksomheder til udlevering forpligtede transportvirksomhed med dennes godkendelse er noteret på indleveringssedlen eller fragtsedlen, kan krav iht. § 2 også gøres gældende ad rettens vej mod denne transportvirksomhed, såfremt virksomheden ikke har modtaget rejsegodset eller køretøjet.
- § 4 Krav på refusion af beløb, som er blevet betalt på grundlag af transportkontrakten, kan gøres gældende ad rettens vej over for den transportvirksomhed, som har opkrævet beløbet, eller over for den transportvirksomhed, til hvis kredit beløbet er blevet opkrævet.
- § 5 Der kan også rejses krav mod en anden end de i §§ 2 og 4 nævnte transportvirksomheder ved kontrasøgsmål eller indsigelse, såfremt klagen er baseret på samme transportkontrakt .
- § 6 For så vidt som nærværende fælles regler finder anvendelse på den udførende transportvirksomhed, kan kravene også gøres gældende over for denne ad rettens vej.
- § 7 Såfremt sagsøger kan vælge mellem flere transportvirksomheder, bortfalder denne valgmulighed, så snart der er anlagt sag mod én af transportvirksomhederne; dette gælder også såfremt sagsøger har kunnet vælge mellem en eller flere transportvirksomheder og en udførende transportvirksomhed

Artikel 57 – Værneting

- § 1 Krav baseret på nærværende fælles regler kan fremsættes ved domstole i medlemsstaterne iht. aftale mellem parterne eller ved domstole i den medlemsstat, hvor sagsøgte har domicil eller fast bopæl eller sit hovedkontor, sin afdeling eller sit forretningssted, med hvilket eller hvilken transportkontrakten er indgået. Det er ikke muligt at anlægge sag for andre domstole.
- § 2 Såfremt der verserer en sag for en iht. § 1 kompetent domstol som følge af et krav baseret på nærværende fælles regler, eller såfremt der er afsagt dom ved en domstol i en sådan klagesag, kan der ikke anlægges sag på ny vedrørende samme sag mellem samme parter, medmindre afgørelsen truffet af den domstol, for hvilken den første sag er rejst, ikke kan eksekveres i den stat, hvor den nye sag anlægges.

Artikel 58 – Bortfald af krav ved en passagers død eller tilskadekomst

- § 1 Samtlige den erstatningsberettigedes krav som følge af transportvirksomhedens erstatningsansvar i tilfælde af en passagers død eller tilskadekomst bortfalder, såfremt den erstatningsberettigede ikke anmelder den indtrufne ulykke til en af de transportvirksomheder, til hvilke reklamationen iht. artikel 55, § 1 kan indgives, senest tolv måneder efter, at han har fået kendskab til skaden. Foretager den erstatningsberettigede denne anmeldelse til transportvirksomheden mundtligt, er transportvirksomheden forpligtet til at udstede en bekræftelse af den mundtlige anmeldelse til den erstatningsberettigede.
- § 2 Kravene bortfalder imidlertid ikke, såfremt
- a) den erstatningsberettigede inden udløbet af den i § 1 fastsatte frist har rettet en reklamation til en af de i artikel 55, § 1 nævnte transportvirksomheder;
 - b) den erstatningsansvarlige transportvirksomhed på anden måde har fået kendskab til den pågældende ulykke inden udløbet af den i § 1 fastsatte frist;

- c) ulykken som følge af forhold, i hvilke den erstatningsberettigede er uden skyld, ikke er blevet anmeldt eller ikke er blevet anmeldt rettidigt;
- d) den erstatningsberettigede dokumenterer, at ulykken er forårsaget som følge af culpøs adfærd fra transportvirksomhedens side.

Artikel 59 – Bortfald af krav ved transport af rejsegods

§ 1 Ved den erstatningsberettigedes modtagelse af rejsegodset bortfalder alle krav mod transportvirksomheden som følge af transportkontrakten ved delvis bortkomst, beskadigelse eller forsinket udlevering.

§ 2 Kravene bortfalder imidlertid ikke:

- a) ved delvis bortkomst eller ved beskadigelse, såfremt
 1. bortkomsten eller beskadigelsen er konstateret før den erstatningsberettigedes modtagelse af rejsegodset iht. artikel 54;
 2. konstateringen, som skal være sket iht. artikel 54, ikke er fundet sted som følge af culpøs adfærd hos transportvirksomheden;
- b) i tilfælde af en skade, som ikke er synlig på ydersiden, og som først er blevet konstateret efter den erstatningsberettigedes modtagelse af rejsegodset, såfremt denne
 1. kræver konstateringen iht. artikel 54 foretaget straks efter skadens opdagelse og senest tre dage efter modtagelsen af rejsegodset og
 2. desuden beviser, at skaden er opstået i tidsrummet mellem transportvirksomhedens modtagelse af rejsegodset og udleveringen;
- c) ved forsinket udlevering, såfremt den erstatningsberettigede har gjort sine rettigheder gældende over for en af de i artikel 56, § 3 nævnte transportvirksomheder inden for 21 dage;
- d) såfremt den erstatningsberettigede dokumenterer, at skaden skyldes culpøs adfærd fra transportvirksomhedens side.

Artikel 60 – Forældelse

§ 1 Krav om skadeserstatning som følge af transportvirksomhedens erstatningsansvar ved en passagers død eller tilskadekomst forældes, som følger:

- a) passagerens krav forældes efter tre år, fra datoen for ulykken at regne;
- b) andre erstatningsberettigedes krav forældes efter tre år, fra den første dag efter datoen for passagerens død at regne, senest dog efter fem år, fra den første dag efter datoen for ulykken at regne.

§ 2 Andre krav som følge af transportkontrakten forældes efter et år. Forældelsesfristen udgør dog to år ved krav som følge af en skade, som skyldes en handling eller undladelse, som enten er begået med den hensigt at forårsage en sådan skade eller groft uagtsomt og med bevidsthed om, at en sådan skade sandsynligvis ville indtræde.

§ 3 Forældelsen iht. § 2 begynder ved krav

- a) om kompensation for fuldstændig bortkomst at løbe fra den fjortende dag efter udløb af fristen iht. artikel 22, § 3;
- b) om kompensation for delvis bortkomst, beskadigelse eller forsinket udlevering at løbe fra udleveringsdagen;
- c) i alle andre tilfælde, som vedrører befordringen af passageren, på datoen for udløbet af rejsehjemlens gyldighed.

Den dag, hvor forældelsen begynder at løbe, er ikke indbefattet i fristen i noget tilfælde.

§ 4 Forældelsen udskydes ved indgivelse af en skriftlig reklamation iht. artikel 55 med de nødvendige bilag indtil den dag, hvor transportvirksomheden afviser reklamationen skriftligt og returnerer de vedlagte bilag. Såfremt den erstatningsberettigede får delvist medhold i sin reklamation, begynder forældelsen atter at løbe for den endnu omstridte del af reklamationen. Enhver, som påberåber sig indgivelsen af en reklamation eller meddelelse af svar og returnering af bilag, skal føre skriftligt bevis herfor. Forældelsen udskydes ikke som følge af yderligere reklamationer, som vedrører samme krav.

§ 5 Forældede krav kan heller ikke gøres gældende ved kontrasøgsmål eller indsigelse.

§ 6 I øvrigt gælder det pågældende lands ret for udskydelsen og afbrydelsen.

Overskrift VII

Transportvirksomhederne i forhold til hinanden

Artikel 61 – Fordeling af transportprisen

- § 1 Enhver transportvirksomhed er forpligtet til at betale de involverede transportvirksomheder den andel, som tilkommer disse, af den transportpris, som den pågældende transportvirksomhed har opkrævet eller burde have opkrævet. Betalingstype og -måde fastlægges ved indbyrdes aftale mellem parterne.
- § 2 Artikel 6, § 3, artikel 16, § 3 og artikel 25 gælder også for det indbyrdes forhold mellem på hinanden følgende transportvirksomheder.

Artikel 62 – Regresret

- § 1 Såfremt en transportvirksomhed iht. nærværende fælles regler betaler en compensation, har denne regresret mod de transportvirksomheder, som har været involveret i befordringen, iht. følgende bestemmelser:
- a) for skaden hæfter udelukkende den transportvirksomhed, som har forårsaget denne;
 - b) såfremt skaden er forårsaget af flere transportvirksomheder, hæfter hver virksomhed for den af denne forårsagede skade; er en henføring ikke mulig, fordeles compensationen på transportvirksomhederne iht. litra c);
 - c) er det ikke muligt at bevise, hvem af transportvirksomhederne som har forårsaget skaden, fordeles compensationen på samtlige transportvirksomheder med undtagelse af de virksomheder, som beviser, at skaden ikke er forårsaget af dem; fordelingen sker i forhold til den andel af transportprisen, som tilkommer den enkelte virksomhed.
- § 2 Såfremt en af disse transportvirksomheder er betalingsudygtig, fordeles den andel, som vedrører den pågældende transportvirksomhed, men ikke betales af denne, på alle andre transportvirksomheder, som har været involveret i befordringen, i forhold til den andel af transportprisen, som tilkommer den enkelte virksomhed.

Artikel 63 – Regressager

- § 1 En transportvirksomhed, mod hvilken der gøres regres gældende iht. artikel 62, kan ikke bestride retsmæssigheden af den betaling, som er ydet af den transportvirksomhed, som gør regres gældende, såfremt compensationen ikke er fastsat ved domstol, efter at førstnævnte transportvirksomhed havde mulighed for at indtræde i sagen ved behørig påstævning. Domstolen i hovedsagen fastsætter fristerne for påstævningen og for tiltrædelsen.
- § 2 Den transportvirksomhed, som gør regres gældende, er forpligtet til at indstævne samtlige transportvirksomheder, med hvilke denne ikke har truffet en mindelig ordning, ved et og samme sagsanlæg; i modsat fald bortfalder regresretten mod de ikke indstævnedes transportvirksomheder.
- § 3 Domstolen skal træffe afgørelse vedrørende alle regresser, som denne behandler, i en og samme dom.

- § 4 Den transportvirksomhed, som vil gøre sin regresret gældende ad rettens vej, kan rejse sit krav for den kompetente domstol i den stat, i hvilken en af de involverede transportvirksomheder har sit hovedsæde, den afdeling eller det forretningssted, med hvilken transportkontrakten er indgået.
- § 5 Såfremt sagen skal rejses mod flere transportvirksomheder, kan den sagsøgende transportvirksomhed vælge blandt de iht. § 4 kompetente domstole.
- § 6 Regressager må ikke inddrages i den kompensationssag, som den iht. transportkontrakten erstatningsberettigede har anlagt.

Artikel 64 – Aftaler om regres

Transportvirksomhederne har ret til indbyrdes at træffe aftaler, som afviger fra artikel 61 og 62.